

ደስ ያለው ይዘምር ወይስ ካሴት ያውጣ?

ከጳውሎስ ፈቃዱ

Paulosvictory@yahoo.com

ከሁለት ዘመናት ጋር ወደ አዋሳ እየሄድኩ ነው (በእናታችሁ ስማቸውን አትጠይቁኝ):: እዚያ ስንደርስ ሌላ ሦስተኛ ዘመን አገኘን:: ይህ ዘመን ከእኔ ጋር ካሉት ዘመናት ለአንዱ የሚሆን መዝሙር አዘጋጅቷል:: ግጥሙን ካስጸፋቸው በኋላ ዜማውን ለማስለመድ ሲጀምረው ቁጭ ዘፈን ይመስላል:: አብረውኝ የነበሩት ዘመናትም ይህንን ዐውቀዋል:: «ይህም የእገሌን ዘፈን ይመስላል» አለ አንደኛው የዘፋኙን ስም ጠቅሶ:: ያኛውም ለማስተባበል አልሞከረም:: «አዎን፣ ከዚህኛው ዘፈኑ ላይ ነው የወሰድኩት» በማለት ዘፈኑን ማንጎራጎር ጀመረ:: ከእኔ ጋር ከሄዱት ዘመናት አንዱ ቀጠል አድርጎ፣ «እኔም እኮ ከዚያኛው ዘፈኑ ላይ ወስጃለሁ» በማለት የሆነ መዝሙር በፋጨት አሰማን:: እኔ በድንጋጤ እንደ ጅብራ ከተገተርኩበት ስፍራ በዕፍረት ጉንዳን አክያለሁ፤ ሆኖም ከምንም አልቆጠሩኝም:: ዘመናቶቻችን ግጥም፣ እነ ኤፍሬም ታምሩ ደግሞ ዜማ በመስጠት እንደሚያገለግሉን ግን ከዚያን ቀን ጀምሮ ማወቅ ችያለሁ::

ይህ ከሆነ ስድስት ዓመት አልፎታል:: እኔም ብዙዎቹን ዘመናት በግል ለማናገርና ለመምከር ሞክራለሁ:: ግና ጥቂት የማይባሉ ዘመናት ከዚህ ዓመላቸው ፈቀቅ ማለት አልሆነላቸውም:: አሁን አሁንም በአንድ የመዝሙር ካሴት ላይ ሰባትና ስምንት የዘፈን ዜማዎችን ወደ መስማት «አድገናል»:: ለመገሰጽ ሲሞከርም፣ «በመዝሙሮቹ ተባርከንባቸዋል፤ ለምን ትነኳቸዋላችሁ?» በማለት የሚቆጡ ከያሉበት ብቅ ይላሉ:: የእነርሱን የ«ተባርኩያለሁ» ስሜት የትክክለኛነት መለኪያ ያደረገው ማነው? የአንድ ሰው ስም ከተጠቀሰም፣ «ያጠፋው እርሱ ብቻ አይደለም፤ ስለዚህ እርሱ ተለይቶ ለምን ይወቀሳል?» የሚል አመክኖያታዊነት የጎደለው ተቃውሞ ይደመጣል:: ኧረ ለመሆኑ ይህ ሁሉ ጥፋት ሲፈጸም የት ነበሩ? ምናልባት በእንቁላሉ ሥርቆት ጊዜ፣ ማጨብጨባቸውን አቁመው ቢገሥጹቸው ኖሮ ከብዙ ዕፍረት ባተረፉን ነበር!

ይህን ሁሉ የማቀርበው ግን ጠላቶቼን የማብዛትና እንጀራዬን የማጥፋት ሞኝነት ይዞኝ ወይም ብሽሽቅ አምሮኝ አይደለም:: ትውልዱን በማቅናት የባለአደራነት ድርሻዬን ለመወጣት በማሰብ ብቻ ነው::

ሆን ብለው ከዘፈን ዜማ የሚወስዱ ዘመናቶቻችን ዐውቃለሁ:: ጥቂቶችንም አነጋግራለሁ:: «ዜማ ሁሉ የእግዚአብሔር ነው፤ ለሰይጣን ማን ሰጠው? ስለዚህ እንደ ፈለግን መውሰድ እንችላለን» ይላሉ:: በዚህ ከቀጠሉ በዜማ ስርቆት ተከስሰው አንድ ቀን ፍርድ ቤት እንዳይቀርቡ እስጋለሁ:: «የዘፈን ዜማ ስንጠቀም፣ የማያውቀውን መልእክት በሚያውቀው ዜማ ለሰይጣን እያቀረብንለት ነው» የሚሉም አሉ («ወደው አይሥቁ!» ይላል የአገሪ ሰው):: በእነርሱ ቤት፣ ሰይጣን እንደ ሕንድ ፊልም «የሌቦች አለቃ» መሆኑ ነው:: እንዲህ ከተቻለማ መዝሙር እንዲሆኑልን የምንፈልጋቸው ብዙ «ምርጥ ምርጥ» ዘፈኖች ስላሉ ከሆነ አይቀር አንደኛውኑ ጥቆማ ብንጀምር ይሻለናል:: እኔ በበኩሌ «የነገን ማወቅ ፈለግሁ» የሚለውን ዘፈን መርጫለሁ::

ዜማ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው እንዴ? ክርክሩ ውሃ አያነሳም:: ከተከተረ ቤትና ከዘፈኑ ዓለም አካባቢ የመጡ ሰዎችም ይህን አይነግሩንም:: አንዳንዶቹ የዘፈን ዜማዎች ጫት በመቃም፣ ሌሎቹ ደግሞ ሰይጣንን በመለማመን የሚደረሱ ናቸው:: በርካቶቹ ዘፋኞች ውሎአቸው ጠንቋይ ቤት እንደ ሆነ በቅርቡ በኢትዮጵያ የተለያዩ መገናኛ ብዙሃን ሲገለጽ ከነበረው የአንድ ጠንቋይ ገድል ተረድተናል:: ከዘፈን ደራሲዎች መካከል አንደኛው ሲጸለይለት በውስጡ የነበረው ርኩስ መንፈስ፣ «ዜማና ግጥም የምንሰጠው እኛ ነን» ይል ነበር:: «ሳብ በለው የሀሙስን ፈረስ» የሚል ዘፈን አለ አይደል? «የሀሙስ ፈረስ» ማን ይመስላችኋል? «የበረሀው ዐውሎ ነፋስ» የሚል ዘፈንም አለ:: ይህስ ማነው?

ነውር የሚተላለፍባቸው አሳፋሪ ዘፈኖች ከመብዛታቸው የተነሣ፣ «በስምንተኛው ሺህ ዘፋኝ ይበዛል» የሚል ንግርት አለ» እያሉ የሚያሾፉ የትምህርት ቤት ጓደኞች አሉኝ:: እውን ዜማ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነውን?

ለመሆኑ የዘፈን ዜማ ወደ መዋስ የደረሱት አዲስ ዜማ መፍጠር አቅቷቸው ነው ወይ? መጽሐፍ ቅዱስም ቢሆን፤ «ለእግዚአብሔር አዲስ ዝማሬ ዘምሩ» (መዝ. 96:1፤ 40:3 - አ.መ.ት) በማለት በግልጽ ይናገራል።

መንፈስ ቅዱስን የት አድርገነው ነው? ለሚጠሩት ሁሉ ባለጠጋ የሆነው እግዚአብሔር ብንጠይቀው በልግስና የማይሰጠን ይመስል ቅልውጥና ምን ወሰደን?!

በፊት የመዝሙር ዜማ የሚወስዱ ዘፋኞች ነበር የሚባዙት፤ ምክንያቱም መዝሙሮቻችን በዘፋኞች ዘንድ ተሰሚነት ነበራቸው። አሁን ደግሞ በዚያው መጠን የእነርሱ ዘፈን የእኛን ዘማሪዎች ቀልብ ሰርቋል። ይህም የእኛ ዘማሪዎች የዘፈንን ዜማ በመስረቅ መታማት እንዲጀምሩ አደረገ።

ዘፈን በመዝሙር ላይ የሚያሳድረው ተጽዕኖ ከልክ እያለፈ ነው። ቴዲ አፍሮ የተነሣውን ዐይነት ፎቶ ተነሥቶ ከእርሱ ጋር አንድ ዓይነት ፖስተር የሚያዘጋጅ ዘማሪ በቅርብ አይተናል። በነገር ሁሉ እርሱን መምሰል የሚያምራቸው የእርሱ ደቀ መዛሙርት ከመካከላችን ብቅ ማለት ጀምረዋል። አኩራረጃቸው፣ ስም ሳይቀር እንደሚገለብጥ ቀሽም ኮራጅ ተማሪ ነው። አንዳንድ ዘፈኖች መሐል ዘፋኞች የማቃሰት ድምፅ መቀላቀል ይወዳሉ። መልእክቱ ሰዎችን ለአልጋ ላይ ጨዋታ ለማነሣሣት ወይም እዚያ ላይ ያሉ ለማስመሰል እንደሚደረግ እንምታለሁ። አስገራሚው ግን አንዳንድ መዝሙሮችም መሐል የሚያቃስቱ ዘማሪዎችን እየሰማን መሆኑ ነው። ምን ማለት እንደሆነ አስተውለውት ይሆን? እንደ ዘፈን፤ «የታለ እጃችሁ? እስቲ ሞቅ አድርጉት እባካችሁ?» የሚሉ ዘማሪዎችም አሉ።

ሆኖም ሁሉም ዘማሪዎች ይህን የሚያደርጉት ሆን ብለው ነው የሚል ጭፍን ግንዛቤ የለኝም። ሳያውቁ የሚሳሳቱም ይኖራሉ። የክልሎችን ሳይጨምር በአዲስ አበባ ከተማ ብቻ ወደ አራት አካባቢ ኤፍ ኤም ሬዲዮዎች ያሉ ይመስለኛል። ሁሉም ሲሞዘቁ ነው የሚውሉት። ስለዚህ ሰዎች ሻይ ሲጠጡና ታክሲ ሲጠቀሙ ወደዱም ጠሉ ዘፈን ሊሰሙ ይችላሉ። በዘፈን ስሜት ውስጥ ሆነው መዝሙር እንጻፍ ካሉ ደግሞ ይህ የተጠቀሙት ዜማ ደግሞ የመዝሙራቸው ዜማ ሆኖ ብቅ ይላል። መዝሙሩ ከዘፈን የተመሳሰለበትን አንድ ዘማሪ ይህንን ጽሑፍ ሳዘጋጅ አናግራው ነበር። «በንዳዬ ሆኜ ከእግዚአብሔር የተቀበልኳቸው የመሰሉኝ መዝሙሮች ዜማቸው የዘፈን ዜማ ሆኖ እየተገኘ የተውኳቸው ብዙ ናቸው» ብሎኛል። መቼም የችግሩ ስፋት መጣጥፍ ሳይሆን መጽሐፍ ይወጣል!

አሁን አሁን ወደ ክልሎች እየወጡ ከአዲስ አበባ ርቀው ጠፍተው ይሆናል እንጂ «ቆርቆሮ ያለው (ያለሽ)» እያሉ የሚዘሩ ትጉ ሠራተኞች በየሰፈራችን አይጠፉም ነበር። የወዳደቁ ብረታ ብረቶች፣ አሮጌ ብልቃጥ፣ ዐፈር ውስጥ የተቀበረ የጫማ ሶል ሁሉ ሲያገኙ ይገላሉ። እግዚአብሔር ግን እንዲህ አይደለም። ከየትም የተሰበሰበ ኮልኮሌና ቅራቅንቦ ዜማ ለእርሱ አይቀርብለትም።

የመልእክታቸው ተወራራሽነትም አስደንጋጭ ነው። አንዱ ዘማሪ የሌላኛውን መዝሙር በሌላ ዜማ ለውሶ ያቀርብልናል። ስለዚህ አዲስ ነገር ከመፍጠር ይልቅ ፍራሽ አዳሽ ይመስል አሮጌውን መዝሙር ገረፍ ገረፍ አድርገው ለገበያ ያቀርቡታል። ከተለያዩ መዝሙሮች ተለጣጥፈው የተበጁ ድራቶ መዝሙሮች በዝተዋልና አዲስ ፈጠራ እያማረን ከቀረ ቆየ።

«የሞት መልእክ አያስፈራኝም ተሸሽጌያለሁ አያገኘኝም»። ይህን መዝሙር ታውቁታላችሁ? ዶ/ር ደረጀ ለልደታ መካነ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን የሰጠው ዝማሬ ነው። ካልተሣሣትኩ 20 ዓመት አርፎታል። ይህንን መዝሙር በቁጥር 4 ካሴቷ ላይ ምሕረት ኢተፋ የራሷ አስመስላ ቃል በቃል አቅርባለች፤

«የሞት መልእክ አያስፈራኝም ተሸፍኛለሁ አያገኘኝም» በማለት። ልዩነቱ «ተሸሽጌያለሁ» የሚለው፣ በ«ተሸፍኛለሁ» መቀየሩ ብቻ ነው። ሌላ ልጩምሮላችሁ። የጌጃ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን «ሀ» መዘምራን በቁጥር 1 ካሴታቸው ላይ

«ጌታ ቀድሞ ተኝቶበት ስፍራውን ይዞ ዐርፎበት

እንዴት ይሰጥማል መርከቡ
ምንስ ቢያይል ወጀቡ?» ብለው ዘምረዋል። እርሷ ደግሞ ከዓመታት በኋላ፤
«ጌታ ኢየሱስ ተኝቶበት
ስፍራውን ሁሉ ተቆጣጥሮት
እንዴት ይሰምጣል መርከቡ
ምንስ ቢያይል ወጀቡ» በማለት የካሴት ዘመቻዋን አሐዱ ብላ ጀምራታለች። አጋጣሚ ይሆንን?
ካልሆነ የሰው የመዝሙር ደብተር ውስጥ ምን ልትሠራ ገባች?! አንድ ልጩምርበት

«ጅማሬዬ ላይ ቆሞ ፍጻሜዬን ያየ
ይኼ ነው አምላኬ ከሁሉ የተለየ (ሲሳይ አበበ #2 - 1998)
ጅማሬዬ ላይ ሆኖ ፍጻሜዬን ያየ
ይሄ ነው የኔ አባት ከሰው የተለየ» (ምሕረት ኢተፋ ልዩ ዕትም - 1998) አንድ የመጨረሻ ብቻ
ታገሡኝ፤

«የአላዋቂዎች ልቦና በሰዎች ተስፋ ያደርጋል
ግን እግዚአብሔር ብቻ ደኅንነትን ያዘጋጃል።» (መጋቢ ተስፋዬ ጋቢሶ #4 1984)
«ያለ አዋቂ ልቦና የሚታየውን ብቻ ያያል
ግን እግዚአብሔር ብቻ መድኃኒትን ያዘጋጃል።» (ምሕረት ኢተፋ ልዩ ዕትም 1998)

«ምህረት ብቻ አይደለችም ይህንን ያደረገችው፤ የእርሷ ስም ብቻ ለምን ይጠቀሳል?»
የሚለው የተለመደው ጥያቄ እንዳይነሣ አንድ ሁለት ጣል ላድርግበት።
«የምድረ በዳው ዳዊት ና ውጣ
የዜማ ጊዜ መጣ።
በእሥር ላይ ያለህ የሴፍ ና ውጣ
የክብር ዘመን መጣ» (ያሬድ ማሩ #1-1996)
ከሚቀጥለው ጋር አስተያየት። በመካከላቸው የአራት ዓመታት ልዩነት አለ።

«የምድረ በዳው ዳዊት ከጫካው ውጣ
የመንገሥ ዘመን መጣ
ባለ ራዕዩ የሴፍ ከግዙት ውጣ
የመክበር ዘመን መጣ» (ሰናይት እንግዳ #6 - 2000)።
ሌላም ልጩምርላችሁ፤

«ማደሪያህ በምስጋና ይሞላ
አምላክ የለምና ካንተ ሌላ» (እንዳልካቸው ሐዋዝ #1 - 1992)
ይሄም "Copy Paste" ይመስላል

«ማደሪያህ በምስጋና ይሞላ
አምላክ የለምና ከአንተ ሌላ» (ኤልያስ ወልዴ #1 - 2000)።

«ተራው የእኔ ነው የእኔ
አምላኬ አለና ከጎኔ» (ደብዬ ወልዴ #2 - 1997)። ይቺም በሌላኛው ላፍ ተደርጋለች፤

«ተራው የእኔ ነው የእኔ
ጌታም አለ ከጎኔ» ((ኤፍሬም ዓለሙ #1 - 1998)።
በእርግጥ በጣም የወደድነው፤ ጆሮአችንን የምንሰጠውና ልባችንን የነካ ነገር ውስጣችን
ሊቀር፤ ከዚያም በራሳችን ሥራ ላይ ተጽዕኖ ሊያሳድር ይችላል። ስለዚህ ከዚህ በፊት የነበረ
ነገር ሳይታወቅ በእኛ ሥራ ላይ ሊጸባረቅ ይችላል። ግን ልክ አለው። ከዚህ በላይ

የዘረዘርናቸውን በሚመለከት፣ «እነዚህ ሁሉ በአጋጣሚ ነው የሆኑት» እንደማትሉ ተስፋ አደርጋለሁ። የዚህ ዐይነት «ምንተፋዎች» ብዙ ናቸው። ከተፋው ሳያንሰን ምንተፋው! ለናሙናነት እነዚህ ይበቁናል። ካነሰ ሌላ ጊዜ እንጨምርበታለን። አሁን የአሳብና የቃላት መወራረስን ላሳያችሁ።

«ሰብብ ፈላልጌ ምክንያት ፈላልጌ ላሞጋግስህ» (ኢ.አ አማኑኤል ኅብረት ቤተክርስቲያን #1-1996)።

«ምክንያት ፈላጌ ላመስግን እንጂ ሰብብ ፈላጌ ልዘምር እንጂ» (ተከስተ ጌትነት #4 - 1996)።

«ምክንያት ሰብብ ፈላልጌ ልሰዋለት ለአምላኬ» (ዳግማዊ ጥላሁን #2 - 1997)።

ሦስቱም በአንድ አእምሮ የታሰቡና በአንድ ምህዋር የሚዘፋ ፕላኔቶች ይመስላሉ። ችግሩ የመመሳሰል ብቻ አይደለም። ለመሆኑ እግዚአብሔርን ለማመስገን ሰብብ ፍለጋ ምን አንከራተታቸው?

ስንኞችን እየነጠልን ካየንማ ጉድ ነው። አንዱ የተለየ ዘይቤ ሲያመጣ የቃላት ጠኔ ያለባቸው ሌሎች እንደ ሠልፈኛ ተከትለውት ይነጉዳሉ፤ የራሱ ነገር የሌለው ዘማሪ ለተከታይነት ራሱን ያዘጋጀ ነውና። ለአብነትም የሚከተሉትን ማየት ይቻላል፤

«ከትላንቱ ዛሬ ሕይወቴ አምሮበታል መርዶው ለዲያብሎስ ማለዳ ደርሶታል» (ደረጀ ከበደ #8 - 1988)።

«ከትላንቱ ዛሬ ሕይወቴ አምሮበታል ለቅሶ ማታ ነበር ጠዋት ደስታ ሆኖአል» (ኤፍሬም ዓለሙ #2 - 2000)።

«መዝሙሮች ምንም መመሳሰል የለባቸውም» እያልኩ አይደለም። በተለይ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን ቃል በቃል የሚወስዱ ከሆነ ምንጩ አንድ ነውና መመሳሰሉ አይቀሬ ነው። ይህንን እደግፋለሁ። ስለዚህ ተመሳሳይ ቃላት አይጠቀሙ ለማለት አልደፍርም። «እምቢ» በሚል ቃል ላይ የተመሠረቱ መዝሙሮችን በምሳሌነት ላቅርብ፤

«እምቢ አሻፈረኝ ለምስሉ አልሰግድም» (መጋቢ ተስፋዬ ጋቢሶ #1)።

«የእግዚአብሔር ነኝ እምቢ» (ደረጀ ሙላቱ #1)

«እምቢ ሙት መንፈሴ ነቃ» (አዜብ ኃይሉ #1)። ሦስቱም የየራሳቸው ውበትና ጠንካራ መልእክት ያላቸው የተለያዩ መዝሙሮች ናቸው። ሁሉም እንዲህ ቢሆኑ በምን ዕድላችን? እንዳያያዛቸው ከሆነ ግን፣ አንዱን መዝሙር ከሰማን ሁሉንም እንደሰማን ይቆጠራል።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆኑ ግጥሞችም ሞልተውናል። ሳሙኤል አክሊሉ የተባለው ዘማሪ የቁጥር 1 ካሴቱ ርዕስ «የእኔ ሰረገላ» ይባላል። ብዙዎች በሰረገላቸውና በፈረሳቸው ሲታመኑ እርሱ ግን በእግዚአብሔር ላይ መታመኑን መግለጽ የፈለገ ይመስላል። የተነሣበት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍልም፣ መዝሙረ ዳዊት 20:7 እንደሆነ አስባለሁ። ሆኖም የገለጸ ችግር አለበት፣ «የእኔ ሰረገላ ፈረሴም እርሱ ነው» በማለት ኢየሱስን ገልጾታል። ጌታ ኢየሱስን በዚህ መልኩ ለመግለጽ መድፈሩ ያስደነግጣል። እንኳን ኢየሱስ የእኛ ፈረስ ሊሆን ይቅርና እኛም የእርሱ ፈረሶች አይደለንም። ይህ መዝሙር እየተቀናበረ እያለ በአጋጣሚ ስቱዲዮ ስለተገኘሁ ልክ አለመሆኑን ለዘማሪው ተናግሮ ነበር፤ የሰማኝ ባይኖርም። ካሴቱ ግን ከነእንክኑ ታተመ። አሁን ደግሞ ከዓመት በኋላ ይኸው መዝሙር ተነጥሎ በቪ.ሲ.ዲ ታትሞ ተሠራጩ። መልእክታችን ጥሩ ቢሆን እንኳ የአገላለጽ ስሕተት የሚፈጠርበት አጋጣሚ ሊኖር እንደሚችል ያሳየናል።

«አጋንንቱም ጮኸ የእግዚአብሔር ልጅ ብሎ»

እግሩ ሥር ተደፍቶ ይሉኝታውን ጥሎ» የሚለው ደግሞ የሰናይት እንግዳ #1 ካሴት ላይ ይገኛል። ሰይጣን ይሉኝታውን ጥሎ በጌታ እግር ሥር ወድቆ ሲያመልክ ታያችሁ? እዚያ ሰፈር ያሉ ሰዎች በአቡነ ማንትስ አገልጋይነት ሰይጣን መነኮስ የሚል ገድል አላቸው። ይህን ነቅሶ

ለማውጣትና ለመሣለቅ ማን ብሎን? ይህስ መዝሙር ከዚህ በምን ተለየ? ወይስ ሌሎቹ ሲሉት ስሕተት የሆነው ነገር፣ እኛ ስንለው ትክክል ይሆናል?

«ጠላቴን አበሽቀዋለሁ» የሚል መዝሙርም ሰምተናል። ዘማሪው ሳሙኤል ተገኝ ሲሆን፣ «ሰላምን ይሰጠናል» የሚል ኮሌክሽን ካሴት ነው። ከሰይጣን ጋር ብሽሽቅና እንካ ሰላንት ያ እንደ ተጀመረ እስካሁን ባለመስማቴ እኔም «በሽቄያለሁ»።

መዝሙር ትልቅ ጉልበት እንዳለው አልጠፋኝም። መዝሙር በመስማት ብቻ ወደ ጌታ የመጡ ሰዎችን ዐውቃለሁ። እኔም በተለያዩ ጊዜያት በመዝሙር ተባርኬያለሁ፣ ተጽናንቻለሁ፣ ተመልሼያለሁ። አሁን እየታየ ያለው መረን የለቀቀና ዕውቀት የጎደለው አካሄድ ግን የአገልግሎቱን ክብር እንዳያጠፋው ያሰጋል። «የአገልግሎቱ ክብር እንዲመለስ ከጠቀመ፣ እኔ መዘመሬን ዛሬውኑ ባቆም ደስተኛ ነኝ» ብሎኛል በዛሬው ጽሑፌ ከተቸገረው ዘማሪዎች አንዱ።

በዕዘራ የሥነ ጽሑፍ አገልግሎት የተዘጋጀና «ዘማሪዎቻችን» የሚል ሲዲ ባለፈው ሰሞን አግኝቼ ነበር። ይህ ሰው ስለ ዘማሪዎች ችግር ዳሰሳ አድርጎ ስሕተቶችን ነቅሶ በማውጣት በሳል ትምህርትና ምክር አቅርቧል። ጥሩ ዝግጅት እንደተደረገበት ያስታውቃል። አንዱን ብቻ ልጥቀስ።

በርካታ ሰዎች የማያውቁትን ቃል መዝሙራቸው መሐል መሳግ ይወዳሉ። ከእነዚህ ቃላት መሐል አንዱ «ጸባኦት» የሚለው ቃል ነው። ጸባኦት፣ «በዕብራይስጥ ቋንቋ ሠራዊት፣ ጭፍራ ማለት ነው» ይላል የኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር ያሳተመው የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት። ብዙዎች ግን፣ «የእግዚአብሔር ማደሪያ (ዙፋን)» የሚል ትርጉም እንዳለው ያስባሉ። ይህንን ስሕተት የተሳሳቱት ብዙ ናቸው። የቅርብ ጊዜ በመሆኑ የፓስተር ዳዊትን ከመጀመሪያ ካሴቱ ላይ ልጥቀስ

«ፈልጎት እኮ ነው አይደለም በከንቱ አምልኮ ምስጋናው ገብቷል ጸባኦት»።

የማያውቁትን ቃል መጠቀም የሚያስገኘው የማናውቀው ጥቅም ሳይኖር የሚቀር አይመስለኝም። እዚህ የፓስተር ዳዊት ሞላልኝ ካሴት ላይ፣ «ካቦድ ነው ዘንድሮስ ካቦድ ነው» የሚል መዝሙር ይገኛል። ይህንን «ካቦድ» የሚል የአማርኛ ያልሆነና በመጽሐፍ ቅዱስም ላይ የሌለ ቃል በአማርኛ መዝሙር ውስጥ መገደገድ ምን ማለት ነው? ከትንሽ ጊዜ በኋላ እንደ ስብከቶቻችን ሁሉ በየጣልቃው የእንግሊዝኛ ቃላት የተገጠጠባቸው አማርኛ መዝሙሮች እንደማንሰማ ዋስትና መስጠት የሚችል ሰው ይኖራል? ከሌሎቹ ላይ ፓስተር ዳዊትን መጥቀሴ ካሴቱ የቅርብ ጊዜ በመሆኑ ብቻ ሳይሆን፣ «ፓስተር» ነውና መጽሐፍ ቅዱስን ከሌሎቹ በተሻለ ማወቅ እንደሚጠበቅበት ለማስገንዘብ ነው። ግን ታዲያ በአክብሮት መሆኑን አትዘንጉብኝ።

የባዕድ ቃል ከመጠቀም በፊት የሚዘምሩበትን አገርኛ ቋንቋ ማዳበር ቀዳማይ ተግባር ቢሆን ይሻላል። አሊያ፣ «አባቱ አያውቅ፣ አያቱን ይናፍቃል» ይሆንብናል። ይህን የምለው የሚዘምሩበትን ቋንቋ ያለማወቅ ችግር እየታየ በመሆኑ ነው። ለምሳሌ የብዜት ችግር። አማርኛ ቋንቋ የአማርኛ ብዜትና የግዕዝ ብዜትን ቀላቅሏል። ሆኖም ከሁለቱ አንድን መርጦ እንጂ ሁለቱንም ቀይጦ መጠቀም ጸያፍ ነው። መዝሙሮች ውስጥ ግን እንዲህ ዐይነቱ ችግር ተዘውትሮ ይታያል ።

ለምሳሌ ቃሎች ወይም ቃላት ማለት ሲኖርባቸው ቃላቶች ይላሉ። መባል ግን የለበትም። ኃያሎች ወይም ኃያላን ማለት ሲኖርባቸው ኃያላኖች፣ በንጉሥችና በነገሥታት ምትክ ነገሥታቶች፣ ነቢዮች፣ ወይም ነቢያት ለማለት ነቢያቶች፣ ኮከቦች ወይም ከዋክብት በማለት ፈንታ ከዋክብቶች መጽሐፎች ወይም መጻሕፍት ለማለት መጻሕፍቶች፣ በጸሐፊዎች ወይም ጸሐፍት ምትክ ጸሐፍቶች፣ ፈሪሳዊዎች ወይም ፈሪሳውያን ማለት ሲገባቸው ፈሪሳውያን ይላሉ። ሁሉም ስሕተት ነው። ስሕተቱ የእኛ ሰዎች ብቻ ሳይሆን፣ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ ያሉ ደራሲያንም ጭምር ነው። ይህንን ቀላል የምትመስል ስሕተት ግን ግጥማኛቸውን አስቀድመው ቢያሳዩ (ቢያስገመገሙ) በቀላሉ ሊያስወግድት ይችላሉ።

አንድ ጊዜ አንዱ «ዓለማዊ» ሰው አንዱን ዘማሪ «እናንተ አካባቢ የውርስ ችግር አለ ወይ?» ብሎ ይጠይቀዋል። «ምን ማለት ፈልገህ ነው?» ብሎ ይጠይቃል ይህኛውም። «ማለቱ፣ እናንተ ጴጌዎች መካከል ውርስን የሚመለከት ችግር ያለ መስሎኝ ነው» ይላል መልሱ። «ለምን እንዲህ ልትል ቻልክ?» የእኛው ሰው ጠየቀ። «መዝሙራችሁን ስለማ፣ እያንዳንዱ ካሴት ላይ፣ አውርሶኝ ወርሼ፣ ልወርስ ስል፣ አትወርስም ብሎኝ ጠላቴ ምናምን አይጠፋውም። መቼም የውርስ ችግር ባይኖርባቸው እንዲህ አይዘምሩም? ብዬ ነው» ነበር መልሱ።

መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ከአንካሳ መረዳት ያስጥላል። ስለ ክርስትና ያላቸውንም ሽውራራ መረዳት ያስተካክልላቸዋል። አንድ ጊዜ አንድ የሶሪያ ንጉሥ ስለ እስራኤል አምላክ ሲናገር፣ «የተራራ አምላክ ነው» ብሎ ነበር (1ነገ. 21:23)። እኔ ደግሞ የዘማሪዎች አምላክም «የተራራ አምላክ» ይመስለኛል። ቅጥ ያጣ ድለኝነት ያጠቃቸዋል። ሁሉ ተራራና ከፍታ ብቻ ነው የሚታያቸው። «ከፍታ የኔ የኔ! እኔስ ከፍታ (ድል) ነው የሚታየኝ፣ ከፍታ ከፍታ፣ የከፍታ ያለህ!» ማለት ይወዳሉ። መቼም በሕይወት ሽለቆና ዝቅታ፣ በመከራና በስደት፣ በመገፋትም እያለፉ ያሉ ወገኖች የዚህን ዘመን ተመጻዳቂ መዝሙሮች ስምተው ይጽናናሉ ብሎ ተስፋ ማድረግ የሞህነት ይሆናል። ባይሆን እግዚአብሔር ለዘማሪዎቹ «እንደሚያዳላቸው» ለመረዳት ያግዝ እንደሆን እንጂ!

ለዘማሪዎች ሁሉ ፋሲካ ነው። ለነገሩም፣ «በእውነትም በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ» ብቻ ናቸው የሚሰደዱት (2ጢሞ. 3:12)። «መዘበቻ በመሆንና በመገረፍ፣ ከዚህም በላይ በእስራትና በወህኒ» የተፈተኑ፣ በድንጋይ ተወግረው የሞቱ፣ በመጋዘ የተሠነጠቁ፣ በሰይፍ ተገድለው የሞቱ፣ ሁሉን እያጡ መከራን እየተቀበሉ፣ እየተጨነቁና የበግና የፍየል ሌጦ ለብሰው የዙሩ ዓለም ያልተገባቸውና በምድረ በዳና በተራራ በሞሻና በምድር ጉድጓድ የተቀበዘበዙ የእምነት አባቶች ነበሩን። አሁንም አሉን። ወደፊትም ይኖራሉ (ዕብ. 11:36-38)። ታዲያ ይህ ዋነኛ የወንጌል ክፍል ተዘልሎ ሁሉ ተራራና እንጀራ መዘመር ምን ይባላል? «የጅብ ቲዎሎጂ» ብሏል አንድ ወዳጅ።

ከዚህ ጋር አያይዘው የማነግገው ማኅበራዊ ፋይዳ ያላቸው መዝሙሮችን ለምን እንደማንዘምር ነው። በቋንቋና በዘር መከፋፈላችን መዝሙር አይወጣው ይሆን? በኢትዮጵያ የዝማሬ ሰማይ ላይ ከሁሉም ይልቅ በድምቀት እያበራ ያለው ደረጃ ከበደ ባሕር ማዶ ሆኖ ይህንን መዘመር ከቻለ፣ እዚህ መሐል ያሉት አፋቸውን ምን ያዘው? ሥራ ፈትነት እና ስንፍናችን፣ ስለ ኤች አይ ቪ ኤድስ መስፋፋት፣ ስለ ጎርፍና ስለ ሌሎች የተፈጥሮ አደጋዎች መዘመር ማንን ገደለ? የግድ ዘፋኞችን መጠበቅ አለብን እንዴ? በዚህ ውስጥ መልእክት ማስተላለፍ አይቻል ይሆን?

ብዙ ብዙ ነገሮችን መዘመር ይቻላል። መቼም በዚህች ታሪክኛ አገር እየኖርን የአሳብ እጥረት አጋጠመን ቢባል ያስቀኛል። እንደ ልብ የተትረፈረፈው ነገር ምን ሆነና?

«መዝሙር ጸጋ ነው ወይስ ተሰጥኦ?» የሚል አከራካሪ አሳብ መነሣቱ ባይቀርም ክፍት የሥራ ቦታ መሆኑን አንክድም። ስለዚህ ወንጌላውያን፣ ፓስተሮች፣ ነጋዴው፣ ቦክሰኛውና ግምባኛው ሁሉ ዘማሪ ለመሆን ግፊያ ላይ ናቸው። ሐዋርያው ያዕቆብም፣ «ደስ የሚለው ማንም ቢኖር እርሱ ይዘምር» ብሏልና ደስ ያለው ሁሉም መዘመር መብቱ ነው። (ያዕ. 5:13)። ስለዚህ ብዙዎቻችን ስንጸልይ የምንጠቀምባቸው መዝሙሮች ሊኖሩን ይችላሉ። «ደስ የሚለው ... ይዘምር» ማለት ግን፣ ካሴት ያውጣ ማለት ነውን? በጉባኤና በካሴት በመዝሙር ለማገልገል ተሰጥኦን ይጠይቃል። የፈጠራ ችሎታንና አስተዋይነትን ይፈልጋል። ረጋ ማለትና መስከን ግድ ነው። ትንፋሽን ሰብስቦ ጊዜ መውሰድም ያስፈልጋል። ዛሬ ዛሬ ሰነፍ ሴት የሠራቸውን ያልበሰለና አረፋውን ያልከተተ ሽሮ በሚመስሉ መዝሙሮች የተጥለቀለቅንበት ምክንያትም ይኸው ይመስለኛል።

መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ የፈጠራ ችሎታን ይጨምራል እንጂ አይከሰክልም። ጥቂት ምሳሌዎችን ላክል። «በዚያም ቀን ሰይፍ ከዋጠው ይልቅ ዱር ብዙ ዋጠ» (2ሳሙ. 18:18)። ይህንን ጥቅስ መጋቢ ተስፋዬ ጋቢሶ

«ሰይፍ ከዋጠው የበለጠ የጎጠአት ዱር ብዙ ዋጠ» በማለት ዱሩ የጎጠአት መሆኑን ገልጾታል። ድንቅ ፈጠራ ነው።

በትክክል በልካቸው የተሰፉ ዜማ ከነበራቸው ዘማሪዎች መሐል ታደሰ እሾቴ አንዱ ነበር። ከቁጥር 2 ካሴቱ ላይ አንድ መዝሙር ልጥቀስ፤

«ሃና መካኗ ሴት ብዙ አለቀሰች በወገኖች ሳይቀር እየተነቀፈች»። ሃና ስትጸልይ ካህኑ ኤሊ ባለማወቅ ምን እንዳላት እናውቃለን (1ሳሙ. 14:17)። ታዲያ ግን፤ ኤሊን በስም ከመጥቀስ ይልቅ «ወገኖች» ማለትን መርጧል። ስለዚህ በወገኖች የሚነቀፉ ወገኖች በመዝሙሩ ሊጽናኑ ይችላሉ። «ኤሊ» ብሎ ቢዘምር ኖሮ ውበቱና መልእክቱ ይደበዝዝ ነበር። «ሜልኮል» በማለት የሌሎችን ሴት ስም እየጠሩ የሚያሰለጩን ሌሎች ዘማሪዎች ከዚህ ቢማሩ ደስ ይለኛል።

ገዛኸኝ ሙሴ ደግሞ፤ «ካልባረክሁህ አልለቅህም» የምትለኝ ይመስለኛል

አሲያማ ይህ ምሕረትህ መች ይገባኛል» ብሎ በቁጥር 3 ካሴቱ ላይ ዘምሯል። «ካልባረክኸኝ አልለቅህም» ብሎ የተናገረው ያዕቆብ ነበር (ዘዱ. 32:26)። እዚህ ጋ ግን፤ «ካልባረክሁህ አልለቅህም» የሚለው ጌታ ሆኖ ቀርቧል። ትክክለኛና ድንቅ ምልክታ ወይም ፈጠራ ሊባል ይችላል። ይገርማል! እግዚአብሔር፤ «የነገርሁህን እስካደርግልህ ድረስ አልተውህም» (ዘፍ. 28:15) በማለት ባይወስን ኖሮ ከዚህ አታካች ሰው ጋር ምን አደከመው?

ከዚህ ሁሉ ነጻ ለመውጣት መፍትሔው ብዙም አስቸጋሪ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስን (በተለያዩ ትርጉሞችና ማጥኚያዎች) ማጥናት፤ የተሻለና ብዙ የተለፉበት ሥራ የማቅረብ ቁርጠኛነት፤ የፈጠራ ችሎታቸውን ለማሻሻል የሚጠቅሙአቸውን ሥልጠናዎች መከታተል ወሳኝ ተግባራት ናቸው። መዝሙሮቻቸውን (በተለይ ግጥማቸውን) በተለያዩ ባለሙያዎች አስቀድመው ማሳየት፤ ዘፈን የሚሰሙባቸውን አጋጣሚዎች መቀነስ፤ ለጸሎት ጊዜ መመደብ፤ ድምፃቸውን ለማሻሻል ልምምድና ሥልጠና መውሰድ እንዲሁም ከሙዚቃ መሳሪያዎች ቢያንስ አንዱን ለመማር እንቅስቃሴ ቢያደርጉ አብዝተው ይጠቀማሉ። ሌላው ዕዳው ገብስ ነው። እግዚአብሔር ይርዳቸው።

መጽሐፍ ቅዱስን መጠቀም ከፈጠራ እንደማያቅብ ትልቁ ምስክራችን ከዝማሬ ጡብ የተገነባ የሚመስለው ደረጃ ከበደ ነው። ናቡከደነጾርን «አውሬ ሆኖ አሳቡ» ይልና «ሲያመነኸርግ ኖረ» ይለዋል። ስለ ኢትዮጵያ ሲዘምር፤ ኅፍረተ ሥጋዋ ባክኖ፤ እያነከሰችና እያለቀሰች ያለች ሴት በዜማ ይስልልናል። የሚጠቀምባቸው ቃላት ገጣሚነቱን ቁልጭ አድርገው ያሳያሉ። «ኅፍረተ ሥጋ፤ እትብት፤ ሽንጤን ገትሬ፤ የወሬ እርጉ፤ የሀሜት መረሬ፤ ምላሽ ረጅመ፤ ቆንጥር፤ መርዶ፤ በዕንባ የራሰ ስምታ፤ ላቦራቶሪ፤ ቁጥርን ከቁጥር ጋር ሲያጋጨ» እነዚህ እውን የዝማሬ ቃላትና ሐረጎች ይመስላሉ? ደረጃ ግን ለዝማሬ አውሏቸዋል። እግዚአብሔርን ሲፈልግ «ክልካይ» ብሎ ይጠራዋል፤ የእግዚአብሔርን መጠለያነት ደግሞ ከ«ዋርካ ጥላ» ጋር ያመሳስላል። ደረጃ ደፋር (በዕውቀት የሚደፍር) ነው። ዛሬም ከነገድና ከጉሳ ተዋጅተው ሳለ በጉሳና በዘር መቧደን ሙያ የሚመስላቸውን «ክርስቲያኖች» «ደኅንነት ሐሰት ነው የዘር ቀንበር ሳይወርድ» ብሎ እቅጫን እውነት ዘምሮላቸዋል። ደረጃ ለራሱ ታማኝም ነው። የፈጠራ ችሎታው ሰማይ ደርሷል። በድምፅ አጠቃቀሙ ቁንጮ ነው። በሙዚቃ ችሎታውም ቀዳሚ ነው።

ደረጃ ድካም እንዳለበት አይካድም፤ ንጉሡ ዳዊትም እንዲሁ። ሆኖም ዳዊት የነገሥታት መለኪያ የሆነውን ያህል ደረጃ (ዳግማዊ ዳዊት) ደግሞ የዘማሪ መለኪያ ነው። ዘማሪና ዝማሬ ምን መምሰል እንዳለበት እኛ ኢትዮጵያዊያን ግራ እንዳንጋባ እግዚአብሔር ደረጃ ከበደን ሰጠን። ስለዚህ ትክክለኛ ዘማሪ ምን እንደሚመስል ለመረዳት ደረጃ ከበደን መመልከት ብቻ ከብዙ ልፋት ያድናል። ደረጃ መዝሙር ነው፤ መዝሙርም ደረጃ - ቢያንስ ለእኔ!

በእርግጥ ማንም ደረጃን መሆን አይችልም፤ እንዲሁም አይጠበቅበትም። እንዲመስልም አንፈልግም። እያንዳንዱ ሰው የራሱ ቀለም አለውና ራሱን የሚሆን ሰው ነው የሚያስፈልገን! ሆኖም ከደረጃ ከበደ መማር መቻል ጠቢብነት ነው!